

Priekules baptistu draudze

Zāļu iela 12

Augusts 2012

DIEVA SAPNIS – BŪT KOPĀ AR CILVĒKU

Draudze ir Dieva sapnis, ideja no paša Radīšanas sākuma. Iespējams, ka pat pirms radīšanas. Dieva vēlēšanās ir, ka būtu vieta, kur Dieva godība iemājo starp cilvēkiem.

Dievs šādu vietu izveidoja Ēdenes dārzā, kur bija pirmie cilvēki. Un Dievs bija kopā ar viņiem. Starp viņiem bija saskaņa un sadraudzība, jo Dievs to tā bija radījis.

Tad starp cilvēkiem un Dievu ienāca grēks, kas šīs draudzīgās un laimīgās attiecības ievainoja, izkropļoja. Dievs nepadevās, Viņš nenorakstīja cilvēkus par to. Dievs nenorakstīja Savu sapni. Dievs turpmāk izredzēja cilvēkus un veidoja savu tautu. Mērķis bija, lai tā būtu tauta, kuras vidū Viņš varētu iemājot. Lai būtu cilvēki, lai caur tiem varētu redzēt Viņa Godību, Viņa varenību, Viņa svētumu. Un tad, kad šī tauta tapa, tad Dievam tautas vidū bija sapnis redzēt vietu, kur Viņš būtu sastopams, kur Viņa Godība būtu piedzīvojama.

Tad, kad tauta atradās tuksnesī, uz Apsolīto zemi ejot, tad Dievs deva norādījumus, kā izveidot Saiešanas Telti – Tabernaklu. Un Dievs deva ļoti sīkus norādījumus, kā izveidot šo telti, atkal kur Viņš iemājos. Kur būs Viņa tuvums, kur Viņu varēs pielūgt, piedzīvot. Un mēs lasām, ka Dievs deva ļoti sīkus norādījumus.

Tas ir Dieva sapnis Priekulē. Tas ir Dieva sapnis visur, kur cilvēks dzīvo. Ka Dievs varētu mājot mūsu vidū.

2.Moz.25:8 Un tiem būs Man taisīt svētnīcu, ka Es varētu mājot viņu vidū.

Un tad Dievs saka, kā tas viss ir jābūvē. Tik ļoti sīkas detaļas un norādījumi tiek sniegti. 2.Moz.26.-30. nodaļa to apraksta. Es pieminēju dažas detaļas, lai jums atgādinātu:

2.Moz.26:19. Šiem dēļiem pierīko četrdesmit sudraba kājas, pa divi sudraba kājām zem katra dēļa; divas tapas un divas kājas lai ir katram dēlim. 31. Un taisi priekškaru no zila un no sarkana purpura un karmezīna un no šķetinātu smalku dziju auduma, taisi to ar meistariski ieaustiem ķerubiem.

Kāpēc ir šīs detaļas? Tāpēc, ka tas ir Dieva nams. Viņa godība tur iemājos. Viņš būs starp cilvēkiem. Tas tiek veidots ne pēc cilvēku gaumes, bet pēc Dieva norādījuma, jo tas būs Dieva Nams.

Tad Izraēla tauta atrodas savā ceļā un visur kur viņi pārvietojas, viņi ņem šo Tabernaklu, pēc Dieva norādījumiem būvēto saiešanas telti līdzī.

Un tad tauta ir nonākusi Apsolītajā zemē un viņiem vairs nav jāklejo un jāceļo. Tagad var celt templi un tad Dievs dod norādījumu un templis tiek uzcelts. Salamans to ceļ Dieva godam un, kad tas ir uzcelts, viņš to nodod Dievam un Dievs to pieņem un tur iemājo. Jo Dievs ilgojās pēc vietas, kur iemājot cilvēku vidū. **1.Ķēn.6 nodaļā** tas ir aprakstīts.

Tad templi apmeklēja cilvēki un tur upurē. Par viņu grēkiem kāds nomirst, bet viņiem pašiem nav jāmirst. Cilvēks piedzīvo **žēlastību**, ka viņa pārkāpuma dēļ Dievs pieņem upuri un atstāj viņu dzīvu. Dievs ļoti cilvēku mīl, ka viņš neliek pašam ar savu dzīvību maksāt par saviem grēkiem. Lai arī tas

upuris nav pilnīgs un ir jāupurē atkal un atkal. Tur ir pati svētākā vieta, ka Augstais priesteris drīkst ieiet tikai reizi gadā, jo tā vieta ir svēta, tur mājo pats Dievs.

Un tad laiks iet uz priekšu. Mēs lasām, kad laiks tika piepildīts, Kristus nāca pasaulē. Un Kristus skatījās uz šo templi un saka klausītājiem. „**Nojauciet šo templi un es to trīs dienās uzcelšu no jauna.**”

Kristus saka, man ir kāds lielāks sapnis, ko šis cilvēku rokām taisītais templis nespēj piepildīt. Un Kristus runāja par kādu lielāku **TEMPLI**. Vēl apbrīnojamāku templi. Kristus runāja par Dieva sapni. Un šis templis vairs nebūs no akmeņiem celts. Jauno templi veidos citi „akmeņi”. Tie būs Kristus izglābtie. Cilvēki. Kristieši. Kristus sekotāji.

Kristus nomirstot un augšāmceļoties uzcēla **jaunu templi, kur Dievs var iemānot**. Lieldienu notikumos, jūs atceraties, ka tempļa priekšgars pārplīsa un tas nozīmē, ka Dievs vairs nav vienā vietā, bet Viņš ir pieejams Savā svētumā visur. Visur, kur būs cilvēki, kuri būs pieņēmuši Kristus upuri un tiek uzcelts **JAUNS TEMPLIS**. **JAUNS DIEVA NAMS, KAS VAIRS NAV ĒKA BET, KAS IR KRISTUS IZGLĀBTIE**.

Un par šo templi mēs lasījām **Ef.2:20,21 nams, uzcelts uz apustuļu un praviešu pamata, kura stūra akmens ir Kristus Jēzus. Viņā visa celtne, kopā salaista, aug par svētu templi Tam Kungam**.

Un Dievs atkal dod sīkus norādījumus caur apustuli Pāvilu, kādam vajadzētu izskatīties šim dzīvajam templim. Lasot Efeziešu vēstuli mēs redzam, ka Dievs atkal ir ļoti ieinteresēts, kā izskatīsies jaunais templis, īstais templis. Es citēšu dažas rakstu vietas:

- **dzīvojiet tā, kā to prasa jūsu aicinājuma cieņa, visā pazemībā, lēnībā un pacietībā, cits citu panesdami mīlestībā, cenšamies uzturēt Gara vienību ar miera saiti: viena miesa, viens Gars - jo vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti -**,
- **Viņš arī devis citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģēlistiem, citus par ganiem un mācītājiem,**
- **Tad mēs vairs nebūsim mazgadīgi bērni, kas cilvēku viltus spēlē, viņu viltīgas rīcības piekrāpti, tiek šurpu turpu svaidīti, padodamies katram mācības vējam.**

- **Bet patiesi būdami mīlestībā, visās lietās pieaugsim Viņā, kas ir mūsu galva, proti, Kristus.**
- **vairs nedzīvot tā, kā pagāni dzīvo sava sirdsprāta tukšībā**
- **Tāpēc atmetiet melus un runājiet patiesību ikviens ar savu tuvāko, jo mēs savā starpā esam locekļi.**
- **Bet esiet cits pret citu laipni un žēlsirdīgi; piedodiet cits citam, kā arī Dievs Kristū jums ir piedēvis.**
- **Sekojiēt Dievam kā viņa mīļie bērni un dzīvojiet mīlestībā, kā Kristus jūs mīlējis un mūsu labā Sevi nodevis Dievam par upura dāvanu, par jauku smaržu.**
- **Tāpēc nepadodieties neprātam, bet centieties saprast, kāds ir jūsu Kunga prāts.**
- **Sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem kā Tam Kungam. Jo vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus ir draudzes galva, būdams Savas miesas Pestītājs. Bet, kā draudze ir paklausīga Kristum, tāpat arī sievas saviem vīriem visās lietās. Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis Savu draudzi, pats nododamies viņas labā, lai to darītu svētu, šķīstot ar mazgāšanu ūdenī caur vārdu, Sev Savu draudzi sagatavodams cienīgu, bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma, lai tā būtu svēta un bez vainas.**
- **Bērni, klausait saviem vecākiem, jo tā pienākas. Godā savu tēvu un māti, - tas ir pirmais bauslis ar apsoliņumu, proti: lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvo virs zemes. -**

Saskatāma ir līdzība, kā Dievs deva norādes būvējot Tabernaklu un tagad jauno, īsto templi. Atkal ir sīkas norādes un detalizēti apraksti, jo tas ir Dieva nams. Tur atklāsies Viņa Godība. Tas nevar tikt celts pēc cilvēku gaumes un pēc cilvēku patikas. Tas ir jāveido tā, kā Dievs to grib redzēt, jo Dievs tur grib iemānot. Tas ir Viņa nams.

Redziet cik plašs ir Dieva nama apraksts. Šodien Dieva nams nav vairs ar vienu adresi, kaut kur. Dieva nams šodien ir Kristus sekotāji. Tāpēc Dievs šodien nedod norādes kā vajadzētu izskatīties Dieva nama celtnei. Ēkas ir vis dažādākas. Ēka Priekulē var izskatīties savādāka nekā Grobiņā vai Skodā, vai Liepājā.

Kurš gan nezina Čaku Norsu, slaveno amerikāņu aktieri un cīņas mākslas meistarū, galvenās lomas atveidotāju seriālā „Teksasas reindžers”. Taču vien retais būs dzirdējis, ka patiesībā Noriss ir pārliecināts kristietis, kurš sarakstījis vairākas grāmatas par kristietību un aktīvi atbalsta Bībeles mācību skolās.

Kāds no neskaitāmajiem jokiem par Čaku Norisu ir šāds: „Nekāda evolūcijas teorija neeksistē. Ir tikai saraksts ar radībām, kurām Čaks Noriss atļāvis dzīvot.”

Čaks Noriss savā slejā izdevumā „WorldNetDaily” to komentēja šādi: „Tas ir jauki un smieklīgi. Bet vai zināt, ko es patiesībā domāju par evolūcijas teoriju? Tā nav patiesa. Ne tā mēs šeit esam nokļuvuši. Patiesībā visa dzīvā radība uz Zemes tiešām ir saraksts ar radībām, kurām Dievs atļāvis dzīvot. Mēs neesam nejaušība un neesam radušies nejauši. Dievs, visa Radītājs, ir veidojis tevi un mani. Un mēs esam radīti pēc Viņa tēla un līdzības, kas padara mūs atšķirīgus no visām citām radībām. Starp citu, bez Viņa man nav nekāda spēka. Bet kopā ar Viņu, kā to apgalvo Bībele, es patiešām spēju visu, un tiešu tāpat arī tu.”

Vai zināt, ka rīta rosmes laikā Čaks Noriss neatspiežas no grīdas, bet gan atstumj zemeslodi prom no sevis? Atcerieties to, lūdz, kad nākamreiz vingrosiet!

Septiņi principi, kā neizdegt.

Aptaujājot mācītājus ASV, Dr.Toms Reiners apkopojis viņu pieredzi un ieteikumus, kā sevi pasargāt no izdegšanas sindroma.

- *Atceries savu aicinājumu! Kalpošana var būt grūta un pat nepatīkama. Tā var sagādāt vilšanos un radīt apjukumu. Bet, ja atceramies, kas mūs ir aicinājis un kas mums dod spēku, iespējams izturēt un turpināt iesākto. Svarīgi saprast, ka mēs kalpojam nevis savā, bet Dieva spēkā.*
- *Aizlūdz par tiem, kas tevi kritizē! Kritika ir viens no visbiežāk minētajiem izdegšanas iemesliem. Izdegšanas sindromu izjūtošie mācītāji atklāja, ka ir iemācījušies gandrīz katru dienu aizlūgt par saviem kritizētājiem un nelabvējiem, tā iegūstot jaunu skatījumu uz nepatīkamo situāciju.*
- *Nogaidi vienu dienu, pirms atbildi uz kritiku! Mācītāji dalījās pieredzē, ka viņu kalpošana ir cietusi reizēs, kad viņi negatīvi reaģējuši uz kritiku pa telefonu, atbildot rakstiski vai sarunā aci pret aci. Tagad šie mācītāji vienu dienu nogaida un priedzējas par to, ka viņu atbilde iegūst pavisam citu veidolu.*
- *Apzinies, cik svarīgi ir atpūsties, un ieplāno sev brīvu laiku! Mācītājiem tas ir nepieciešams. Viņu ģimenēm tas ir nepieciešams. Un nevis kaut kad, bet katru nedēļu. Neatliec atvaļinājumu. Nepazaudē ģimeni, mēģinot glābt baznīcu.*
- *Atrodi draugu, ar kuru dalīties savās grūtībās! Daļai no aptaujātajiem mācītājiem tas ir kāds kolēģis, vai kāds pensionēts mācītājs. Citi stāstīja, ka viņu baznīcas uzticības personas ir kļuvušas par viņu labākajiem draugiem. Mācītājiem ir vajadzīgs uzticams cilvēks, ar kuru dalīt savu nastu.*
- *Neatstāj novārtā savu lūgšanu dzīvi! Aptaujātie atzina, ka izdegšana pastiprinājās brīžos, kad viņu lūgšanu dzīve apsīka. Lūgšana ir ne tikai nepārtraukta saruna ar Dievu, bet arī laiks, kad no jauna garīgi uzpildīties.*
- *Velti laiku Svēto Rakstu lasīšanai! Pēc mācītāju pieredzes, ikreiz, kad viņi neatrada laiku Bībeles lasīšanai, izdegšanas sindroms pastiprinājās.*

Mācītāji izdegt katru dienu. Tādēļ daudzi atstāj savu kalpošanu. Tā ir smaga un neatliekama problēma mācītājiem un baznīcām. Jautājums draudžu locekļiem: kā JŪS varētu palīdzēt saviem mācītājiem, lai tos pasargātu no izdegšanas?

/„Svētdienas rīts”/

AA

